

Thomas Gold la Teoria de l'Estat Estacionari (1920-2004, Àustria- Regne Unit- Estats Units)

Thomas Gold va ser un prolífic astrofísic que va estudiar diferents temes, però que és conegut sobretot per ser un dels autors de la Teoria de l'Estat Estacionari, rival de la Teoria del Big Bang durant molts anys.

Va néixer el 1920 a Àustria. Va ser educat a la Universitat Zouz, Suïssa, i a la Universitat de Cambridge, Regne Unit.

Al principi de la Segona Guerra Mundial el van enviar a un camp d'internament d'estrangers ja que ell provenia d'Àustria, país enemic. Allà va conèixer el també físic austríac Hermann Bondi. El 1941 ambdós físics van treballar en temes de radar. Allà van coincidir amb Fred Hoyle.

Després de la Guerra va seguir en la recerca naval fins 1947 ,quan va entrar a treballar al Laboratori Cavendish de Cambridge per ajudar a construir el més gran magnetron del món.

El 1948, juntament amb Bondi i Hoyle van formular la teoria de l'Estat Estacionari. Aquesta teoria deia que l'Univers no havia tingut un origen sinó que existia des de sempre. Estava en expansió però la seva densitat no canviava perquè es creava matèria contínuament. Era la teoria rival de la teoria del Big Bang. De fet el nom de Big Bang el va inventar Hoyle per ridiculitzar la teoria rival. Quan el 1965 es va descobrir la Radiació de fons còsmica, no explicada per la teoria de l'estat estacionari, les evidències es van decantar cap a la teoria del Big Bang.

Va formular la "Teoria de les deixalles", on exposava que l'origen de la vida a la Terra podia haver estat produïda per una panspèrmia accidental. Una civilització extraterrestre hauria deixat anar accidentalment una pila de material a la Terra. També va defensar que algunes de les radiofonts recentment descobertes podien provenir de fora de la Via Làctia.

El 1952 va deixar Cambridge i va anar a treballar a l'Observatori Reial de Greenwich. Allà va proposar que les partícules carregades del Sol interaccionaven amb el camp magnètic terrestre. Va encunyar el nom de magnetosfera.

El 1956 va marxar als Estats Units. Va entrar de professor d'astronomia a la Universitat de Harvard primer i a la Universitat de Cornell pocs anys després. Allà va contractar astrònoms de renom com Carl Sagan i Frank Drake, i va ajudar a establir el més gran radiotelescopi del món de l'Observatori d'Arecibo, a l'Illa de Puerto Rico.

El 1968, després del descobriment dels púlsars per Jocelyn Bell a Cambridge, Gold va proposar que els púlsars eren estrelles de neutrons en rotació i que tenen un intens camp magnètic.

També va proposar la idea que la Lluna havia d'estar recoberta per una gruixuda capa de pols, que va incloure en el disseny de les naus per a les naus del Programa Surveyor.

També va estudiar l'origen del petroli, postulant un origen no biològic d'aquesta font d'energia. I va teoritzar que la vida pot arribar a existir bastants quilòmetres per sota la Terra. No cal dir que aquestes teories van ser molt controvertides.

Va morir el 2004 als 84 anys d'edat. S'havia casat dues vegades: el 1947 amb Merle Tuberg i el 1972 amb Carvel Beyer. Va tenir tres filles del primer matrimoni i una del segon.

